

EPISTOLA COMMENDATICIA

Ludouicus Mondellus ordinis minorum docto^r theologus; Octauiano Vbaldino mercatbelli domino illustrissimi ducis Urbini Germano dignissimo; docto^r uirorum Patrono. S.P.D.

Vellem Octauiane princeps illustris: & docto^rum virorum præsidii ac dec^o: ut de uiuo Mario philefo potiusq; mortuo: ornando: nūc mibi cōtentio esset. lucundius em eam (nō dicā feruēti^o) suscipere. Sed qm̄ siue natura: siue fato ita secū actum est: ut priusq; nos ex hac uita decederet: nō putauī cōmittēdū esse: ut ei quoq; mortuo meū officium deesset. Et quidē p deū immortale: quid est qd defunctis Defunctis im maius impendere possimus: q̄ eis uitam p gloriā ppaga/ pendere re: imortalesq; qdāmodo eos reddere. Solēt aut plāriq; sic defunctorū gloriæ studere: ut marmoreis monumētis æneisue signis positis: eorū titulos & spectandos & legēdos posteris relinquāt. Verū bac in re Marius supstitutum amicorū ope nō indiget: Satis em magna monumēta ipse uitens sibi posuit: satis magnas statuas erexit: quæ nulla unq; uetus: nulla uiolētia: nulla deniq; duro labore innata caprificus dissiciet: Operum scilicet & scriptorū suorum in diuersis generibus: quæ cū latinitate: eloquētia & candore mirifice splēdeāt: tū antiquorū operib^o & quidē pfectissimorū cōferri possint: ut iure de eo dicere possim: q̄tū Marius ille Arpinas reipublicæ Romanorū armatus: **Marius Arpinas** tantū noster Romanæ linguae cōtulit togā. In hoc tātū modo locus officio mibi relictus est: q̄ cū pars monumēti sui quasi angulus quidam: tenebris immersus sit: & ueluti sub opaca umbra ita cōstitut^o: ut minime uel spectari uel legi possit: circūfusas tenebras pellam & obumbrātes rāmos penitus abscindā: monumētūq; Marij totum sub luce cōstituā: ut nō minus operosum appareat: q̄ a suo artifice cōstructū sit. Epistolarū em int̄ cætera præclara opera Marius cōfecerat: in quo non solum epistolas & genera octogita numerauit: sed singulorū formulas & locos pse-

EPISTOLA

cutus est; nec id quidem simpliciter; sed tripliciter prō nū
mero trium dicendi figurarum ordine compleuit: **O**pus
profecto iuuenibus & mediocriter doctis utilissimū: unde
non minus latinitatē & elegantiam exbaurire: q̄ exercita
tionis latissimam frugem uberrimūq̄ fructum consequi
possint: doctis uero futurum q̄gratissimū: utpote qd̄ mul
to labore: in quoq̄ genere dicendum fuerit: possit eos
releuare. **O**pus tamē ipsum non ædiderat: aut si æditum
Archetyp⁹ dici potest: uni mibi tm̄: cui dicauerat: & Archetypū nul
lo sibi retento exemplo: aut alijs cōmunicato tradiderat:
æditum fuerat. **D**ecreuerā illud omib⁹ aperire: ut quā
tum laudis & gloriæ inde proficisci potest: **M**ario non in
tercipereſ: & monumentū illud ex pluribus cōstans par
tibus: in hac quoq̄ parte ut i cæteris nulla caligine obscu
raretur. **D**ebeo sibi hoc ex pietate: multum me amauit;
multū me litteris & sapientia ornare studuit: **E**ius benefi
cio hanc particulā uiuacis animæ quā sortit⁹ sum: habeo.
Ingratus & impius censendus essem: si ego qui sae funeri
non interfui: nūc licet longo post tempore cū possum:
quasi pompa instaurata ad eum ornandum: meā ferculo
rum partē non asserrem: si nō & mea thura incenderem:
Adores adoresq; miscerem: si eius feretrū hoc nobili insigni qua
si alio spolio non accumularē. **C**æterum quo plenius huic
laudi & gloriæ Marij cōsulerem: in hac regia Parisiorum
ciuitate: in qua iam biennium studiorū gratia fui: epistola
rium ipsum imprimendum dare statueram: ut in loco to
tius orbis eminentiori inter tot academias: inter tot sapi
tissimos & diuinæ mentis uitios: ab omnib⁹ **M**arius etiā
functus & coleretur & admiraret. **Q**uem locum: quam
orbis plagam: ad eius nomen celebrandum æternitatq̄
cōmēdandum potui eligere aptiorem? **V**erum huic pie
tati meæ una res obstabat: q̄ ea lege ab ipso opus mibi tra
di impetraui: ut in alterius manus non perueniret: idq̄
ipse suis in libri inscriptione testatus est monimētis. **N**ec
quidem a me id ea mente factum est: quia ambitione du

COMMENDATICIA

cerer: aut quia si omnes idem scirent quod ego: me min⁹
scire putarem: Sed profecto quia tñ Mario tribuebam:
tantaq; me uoluptate eius elegantia affecerat: ut non ui-
derer satis meo facere desiderio nisi ab eo quodpiam sin-
gulare & quasi meum proprium pignus haberem: quod
noctu diuq; uersando ueluti quādam eius imaginem con-
templarer. Quo fit ut si nūc librum imprimi iubeam: ue-
re ne ab omnibus inconstātiae accuseret: uel quia iam ue-
lim qđ modo noluerim: uel tanq; Marij cōtemplationem
post eius mortē continuo omiserim. Alius præterea scru-
pulus ea in re male me habet: quia forte cuiquam callido-
rerum æstimatori possit id operis non dignum Mario ui-
deri: quia dixerit nō eandem quā cætera Mariana opera
claris principib⁹ dicata elegantia redolere. Contra uero
si in sententia maneam: & unicus libri possessor sim: illud
timeam ne impius iudiceret: quia Marij gloriæ & immorta-
litati defuerim. Deinde ne multis intidisse videar: quia
ad multorū utilitatem in lucem prodire librum non per-
miseric⁹: uel eo maxime: quo sicuti cæteris doctis uiris: ita
& Mario omnes existimant illud scientiæ munus a deo
collatum: non soli sibi & paucis amicis: sed toti humano
generi profuturū fuisse concessum. Ob quam rem si eos
hoc cælesti munere priuarem: iustum de me omnes ha-
berent querelam: Itaq; cum ueluti in mari a diuersis flati-
bus agiteret: anceps sum hoc ne an illud eligam aut fugiā.
Decipimur enim specie recti: & in uitium ducit culpæ fu-
ga si caret arte. Te igitur Octauiane princeps clarissime
in tanto fluctu tanq; meū numen inuocandum duxi: Tuū
consilium pernecessariū mihi existimauit. Nec ab re præ-
ter cæteros te unum consulere uolui: primum q; in diju-
dicandis rebus: consilijsq; diligendis: natura & doctrina
cæteros quotquot noui ita antecellis: ut non solū ex agro
piceno & flaminia quarum prouinciarū anceps colonus
es: sed extoto latio: cū in omni genere uirtutū: tum i hoc

Horatius
in arte

EPISTOLA

quod ex litteris proficisci a te principe laudatissimo maxime desiderent laudari. Deinde q̄ utriq; nostrū singulāris amicus eras; ut nullius magisq; tua intersit tantos inter nos componere (nō dicam lites aut turbas) sed animi motus. Mario siquidem ita deditus eras & ille tibi: ut plusq; dimidium animæ tuæ eum putares. Legē amicitiae in eo amando excedebas cum eius scripta tanq; libros sibyllinos estimares. Omitto q̄ crebris & maximis muneribus eum ornabas. Id em̄ faciebas ei esse cōmune cum multis: quis nō omnib; eadem mensura qua Mario metireris: nō omnes cū Mario in eodē theatri gradu apud te sedebāt: nec nūc aliter mibi p̄suasum est; q̄ te cum eius spiritu amicitiam uelle pducere: cuius in uita fueras tam diligēs obseruator. Me uero ipsum quantū amaueris nō uulgarib; semper ostendisti argumētis. Nullum enim officij genus prætermisisti: quo nō fueris in me beneficētissimus: quotiens mibi collibuiisset te adire (quod p̄paucorū erat) sine cubicularij officio: ut id possem effeceras. Ad penetralia nō solū domus sed etiā pectoris tui me q̄ s̄epissime admittebas: nec indignum s̄epenumero putasti ut quæ cæteris secreta essent mibi libere cōmitteres. Tantūq; apud te & tuos singulos auctoritate & gratia ualui ut ad officiorū cumulum nulla possit fieri accessio. Neq; id mibi mea uirtute cōtigit: aut quapiam causa ex me profecta: sed tm̄ tuæ beneficētiae cōsuetudo te admonuit: quæ talis est ut nemīne prætermittas cui te nō hospitale p̄stes. Age igit̄ Octauiane numē meum: mibiq; uocatus Apollo pro illa singulari sapientia tua qua omnes uincis: p eam amicitia quæ tibi cū Mario olim fuit: quam nō decet ut frustra tibi cōmemorauerim: per eam fidem & obseruantiam quæ unice colo & ueneror: & quā tuo mutuo ac miro prosequeris amore ac benignitate. Iam tuas hic interpone partes: iam tuam profer sententiam. Neutri nostrū eris proclivior: Sed tm̄ quo te me& animi iudiciū impulerit adhærebis. Ego em̄ ad utrāuis partē tuo iudicio & auctoritate

COMMENDATICIA

confirmatus fuero; illā q̄celerrime factō cōprobabo: cum
ab alteri⁹ crīmīne (si qđ erat) p̄suasus sim p̄ te eadē tua sen-
tentia eadēq̄ tabella me absolutum iri. Vale. Parisi⁹ ter-
tio kalendas Maij. Millesimo quadrin gentesimo octoge-
simoprimo.

Octauianus Vbaldinus: fratri Ludouico
Mondello doctori theologo. S.P.D.

Amabam te antea Ludouice mōdelle: tū quia tua me du-
ctum īdole non dēcepisti: proptereaq̄ te mibi familiarē
semp̄ habere uolui: tū q̄a postq̄ mibi satis familiaris factus
es; īdies uidebā nō mediocres uirtutes ī te nasci: adole-
scere & pfectas fieri: cū tu neq̄ laborib⁹ parceres neq̄ stu-
dia remitteres: ut magnis principibus grauibusq̄ nego-
cijs dignū te uirum p̄stares. Nūc uero ob pietatē tuam
quæ & ipsa insignis & in amicū cōmunē est: ita in amore
tui accēlus sum: ut de te ornādo quātū possim cogite: ne
frustra apud me: qđ semp̄ studui aliq̄ egregia uirtute quis
piā fuerit usus. Quid em̄ te officiosus: q̄ cū amicitia int̄ ui-
uos sit: tu etiā a defunctis eā non separas: & cū ijs q̄ nobis
benefecerūt: paria aut aliquanto maiora bñficia reddere
soleam⁹: tu p̄ re mediocri accepta immortalitatē reddere
cōparas. Nec id quidē cum mediocrib⁹ laboribus curas:
quando quidē ex intimis Galliar̄ partibus ad agrum usq̄
picenū ppter eā rem nūcios ad me miseris: Cū tñ in am-
biguis reb⁹ amicorū consiliū siue iudiciū exposcis: nō pos-
sum tuam nō laudare sapientiā. Nemo aliter q̄ tu sapiens
fecisset. Q̄q̄ em̄ ita gratus & pius esse cupis ut tuo exem-
plio alios quoq̄ ad gratitudinē excitare possis: tñ dubitas
ut plærūq̄ solet ne ea in re quippiā impie cōmittas: cū p̄
xime uirtutē sēpe uitū consistat. Et qđē q̄a ut scribis meū
iudicium expostulas: nullo hic te pacto fluctuare permit-
tam. Quid em̄ me iudice obſtiterit quo min⁹ p̄ te Marius
æternitatē adipiscat: cū & tibi insignis pietatis laus inde
cōparanda sit. Optimū hoc cēSEO exquo utriusq̄ nomini
cōsuli: omnibus uero q̄ incōstantiæ te criminarent hoc:

responsum esse uelim impertinaciā: nomē cōstantiæ mū-
tarī: cum quis perstiterit ubi cōsilij mutationem ratio sua/
serit: Esset ne aliquis sapiens nisi ad tempora & ad homi-
num utilitates sua consilia accōmodaret: Nōne deus ipse
menses: dies & momenta variauit: ut ad opus suum pertū-
nere cognouit: Nō etiā id me moueret: quod de callido
rerum estimatore & librī elegantia ad me scribis. Non em
latet uiros sapientes unius priuati hominis usui opus di-
candum & quasi intra domesticos parietes reponēdum:
non tanta cura elaborari decere: quāta solet quod uniuer-
sitati hominū & quasi in arce Mineruæ fuisse locandum.
Vtricq; em operi sua præcipua laus est: quia dignitatē eo/
rum quæ accidunt seruat. Hoc autem iudicium meū non
parum ex Octavianī Augusti iudicio confirmatur: Cuius
auctoritatē non patui momenti esse duco. Maluit enim
imperator iustissimus Virgilij æneidem seruatam esse: q
igni perire: quis non dubijs uerbis in ultimis tabulis man/
dasset Maro flammis eam aboleri. Nō enim censebat in/
ter cætera cuiusq; præclari uiri cum suo auctore opus de-
bere extingui. Curabis igit̄ Ludouice Mondelle uel so-
lum propter hoc ipsum omniū amore dignissime ut ani-
mo concepisti (nec te illa auertat suspicio) Mariū nostrū
in occidente & in ista Parisiorum urbe quasi orbis terrarū
arce illustrare. Ego uero hic apud nos eidem non deero.
Dignus enim est ut uiuat qđiu uixerint homines: quorū
utilitati & usui multa comparauit. Graui etiā censura cen-
sendi nos essemus si tanta per eum messe comparata eius
fructum omitteremus: & posteris nostris transmittendū
minime laborarem⁹. Vale. Vrbini tertio Nonas Iulij. M.
cccc.lxxxij.